

LANG LEVE CASANOVA

(Es lebe Casanova)

Blijspel in drie bedrijven

door

MARGIT SUEZ

Vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LANG LEVE CASANOVA - ES LEBE CASANOVA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARGIT SUEZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Edward Weegbree - sociaal werker, inwonend bij zijn vriend Frans, met een uitzonderlijke gave zich, op de meest innemende wijze, in de nesten te werken

Bea Weegbree - zijn resolute tante, met de allures van 'n veldheer: zit er warmpjes bij, maar laat zich geen knollen voor citroenen verkopen

Frans Mutsaars - die zich met het in huis nemen van Edward heel wat op z'n nek heeft gehaald, maar z'n lijden als 'n echte Joris Goedbloed geduldig draagt

Dorien Zweers - bij hem inwonende vriendin, die lang niet zo tolerant is als hij, maar 't hart niettemin wel op de goede plek heeft zitten

Ilse Starink - de nieuwe buurvrouw, die graag voor engel speelt, de ene keer als die der wrake, de andere keer als behoedster van de moraal

Charl Slakhorst - verloofde van Ilse, maar niet fanatiek: in feite een niet bij haar passende irritante verschijning, die je 't liefst elk kwartier 'n pak slaag zou willen geven

Peggy - beschermelingetje van Edward, in zijn kwaliteit van sociaal werker: heerlijk naïef en er nogal wat moeite mee hebbend op eigen benen te staan

DECOR:

Het stuk speelt in een doorsnee huiskamer, er is geen decorverandering nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links is een open doorgang, die naar de keuken voert, alsook naar alle andere vertrekken in huis. In de korte kant rechts 'n deur, die in de tekst wordt aangegeven met tuindeur, alhoewel er van 'n echt tuingebeuren als zodanig geen sprake is. In dezelfde kant 'n raam, dat alleen benut wordt om er doorheen te kijken. Aan deze wand ook 'n klein plankje, waaraan enkele sleutels hangen. In de brede achterwand 'n voordeur. Deze kan geplaatst worden met het front naar voren, of haaks op de bühne. In het laatste geval moet dan 'n halletje gecreëerd worden. Dit is echter helemaal afhankelijk

van de toestand ter plekke, c.q. de beschikbare plaatsruimte. En ditzelfde geldt ook voor de aankleding en vormgeving van de bühne zelf. Noodzakelijk zijn echter 'n kast of dressoir en 'n tafel met stoelen, alsmede wat andere zitmeubelen. Verder dient ook 'n vaste telefoon voorhanden te zijn. Voor de bediener van 't geluid, aan de knopjes, achter de bühne: er wordt regelmatig aangebeld, de telefoon rinkelt voor en na en vooral: Casanova kraait op gezette, in de tekst aangegeven tijden, doordringend. Het stuk speelt in deze tijd. Met andere woorden, als Peggy bijvoorbeeld extravagant hip moet zijn en tegen het einde gedegen, is dat volgens de hedendaagse normen. Tegen het einde van het spel dient 'n pad voorhanden te zijn. Mogelijk, dat zo'n beestje in gummi of plastic in de handel verkrijgbaar is, of tenminste iets, dat erop lijkt. Maar in hoofdzaak is 't toch maar suggestie.

EERSTE BEDRIJF

Frans staat te bellen, Dorien ruimt de tafel af, zet 'n paar koppen met schotels op 'n tablet, enkele bordjes etc., daarmee af in links, weer terug om koffiekkan te halen, luistert ondertussen mee.

Frans: ...Ja ja, kan best. Maar als hij je te pakken krijgt, mag je je borst wel nat maken! Verrekte lamstraal! (*hangt op*)

Dorien: Simon, zo te horen?

Frans: Wat dacht je! Terwijl Edward aan 't tennissen was, heeft ie z'n contactsleutel gepikt en z'n auto 'n end verderop in 'n zijstraat gereden. En of dat nog niet genoeg was, heeft hij de sleutel ook nog in 't contact laten steken en de deur dichtgeslagen! En 'n lol dat hij had!

Dorien: Ja ja, maar dat gaat toch eigenlijk wel 'n beetje te ver.

Frans: Ik heb 't allang zien aankomen. Hij wilde zich natuurlijk revancheren voor die keer, dat Edward de bougies uit z'n wagen gehaald heeft, toen hij 'n afspraak had met z'n nieuwe vlam.

Dorien: (*hoofdschuddend met koffiekkan af in links*) Lijkt wel of die twee nooit volwassen worden.

Edward: (*in sporttenuë en met tennisracket op via voordeur, nors*)
Hallo.

Frans: (*grijnzend*) Je bent laat vandaag.

Edward: Hou je maar niet van de domme! Ik durf te wedden, dat de smiecht je allang ingeseind heeft.

Frans: (*door 't raam kijkend*) Zo te zien, heb je de deur dus toch open gekregen.

Edward: Met 'n stuk draad, ja. 'n Half uur heb ik staan te klungelen.

Dorien: (*weer terug*) Wil je 'n kop koffie?

Edward: Nee, dank je. (*uit 't raam kijkend*) Had warempel ook nog 't idee, dat ik door iemand gevolgd werd... maar na 't verkeerslicht heb ik niets meer gezien.

Dorien: Zou me niets verbazen als 't Simon geweest is.

Edward: Nee nee, 't was 'n heel andere wagen! Maar zeg, trekken de nieuwe huurders vandaag in?

Frans: Ja. De verhuiswagen staat al sinds vanmorgen voor de deur.

Edward: (*verbeten af in links*) Als die me de woning niet voor m'n neus hadden weggekaapt...

Dorien: (*grinnikend*) Geen wonder, dat hij uit z'n humeur is. Eerst mist hij op 'n haar na die woning en nu dat weer met z'n auto... (*af in links, Frans neemt 'n krant, wil gaan lezen, dan wordt er aangebeld*)

Frans: (*voordeur openend*) Ha, juffrouw Starink, komt u binnen. Ik zag

al, dat u bezig bent in te trekken. Kan ik u soms ergens mee helpen?
Ilse: Nee, dank u, daarvoor kom ik niet. Maar eh, is 't misschien mogelijk dat de eigenaar van de zilverkleurige wagen buiten, hier bij u is?

Frans: Ja, die woont hier tijdelijk. Heeft op 't moment geen eigen onderdak.

Ilse: Zou ik 'm dan misschien te spreken kunnen krijgen?

Frans: Maar zeker. *(al in doorgang links, roept)* Edward, bezoek voor je! *(tot Ilse)* Zal er wel zo zijn. Maar eh, neemt u toch even...

Edward: *(op uit links)* Ja?

Frans: *(af in links, op Ilse doelend)* De dame vroeg naar je.

Ilse: *(dichterbij komend)* Ja, u bent 't!

Edward: Aha, dat is dan mooi meegenomen. En, soms iets niet in orde?

Ilse: *(opgewonden)* Dat vraagt u nog? Toevallig heb ik gezien hoe u voorheen die autodeur hebt opengebroken.

Edward: *(grijnzend)* Klopt. Een van m'n vrienden heeft me 'n kunstje geflikt.

Ilse: Ik ben u gevolgd, maar raakte u kwijt. Maar daarna zag ik de wagen hier voor de deur staan. Bovendien heb ik 't nummer opgeschreven, dus ontkennen baat u niet in 't minst.

Edward: Waarom zou ik ook?

Ilse: Bent u dan echt zo'n ijskouwe?

Edward: Nu kan ik u niet meer volgen.

Ilse: U begrijpt me best! Ik ben de mijne zo ook al eens kwijtgeraakt, in de nacht van zaterdag op zondag. Maar u, op klaarlichte dag...!

Edward: *(vrolijk)* Ach zo, u denkt dat ik die auto gestolen heb? Luistert u nu eens, m'n beste...

Ilse: Ik ben niet uw beste! En u mag blij zijn, dat "ik" 't geweest ben, die u bij die kraak betrapt heeft! Menig ander zou meteen de politie hebben ingeschakeld. Maar ik ben geen onmens en best bereid u nog een kans te geven. Maar dan brengt u de auto nu wel meteen terug naar waar u 'm gestolen hebt!

Edward: U gelooft toch zeker niet in ernst, dat ik op een dergelijke wijze aan de kost kom?

Ilse: *(schamper)* O nee? Ook goed. Laat me dan maar eens de autopapieren zien.

Edward: *(zich afwendend, grijnzend, in zichzelf)* Die vraagt er gewoon om! *(weer tot Ilse)* Die heb ik helaas niet binnen handbereik.

Ilse: Aha!

Edward: *(haar monsterend)* Hoe heet u eigenlijk?

Ilse: Starink.

Edward: En eh, zit daar ook nog 'n voornaam aan vast?

Ilse: Ilse. Ofschoon u daar in feite niets mee te maken hebt.

Edward: Zou u niet even willen plaatsnemen? Kunnen we de zaak eens in alle rust bespreken.

Ilse: *(blijft staan)* Ik maak geen gemene zaak met 'n autokraker.

Edward: U staat er dus op, dat ik 'm moet terugbrengen?

Ilse: Zo is 't precies. En ik rij achter u aan, om me ervan te overtuigen, dat u 't ook werkelijk doet.

Edward: En u zult me dan niet aangeven?

Ilse: Ik zou 't eigenlijk wel moeten. Maar als ik aan de aardige mensen denk die hier wonen... Die hebben natuurlijk niet 't geringste vermoeden. *(Frans op van links, komt z'n krant halen, maar gelooft dan z'n eigen oren niet)*

Edward: Weet u, ik zit nog in m'n proeftijd en als u me nu aangeeft, zou ik weer... *(hand even theatraal voor de ogen)* Was u al eens in de gevangenis?

Ilse: Gelukkig niet! Maar eh, wat hebt u eigenlijk voor 'n beroep?

Edward: Ja, ziet u, ik ben een tijdje bij de gemeentelijke vuilnisophaaldienst geweest, maar dat was maar kort. Moest eruit, wegens aanpassingsproblemen, zeiden ze.

Frans: *(ongelovig, verwijtend)* Maar Edward!

Ilse: *(tot Frans)* Laat u maar, meneer Mutsaars, iets dergelijks had ik al half en half verwacht. *(tot Edward)* Komt u nu maar. Misschien dat de eigenaar z'n auto nog niet eens gemist heeft.

Edward: O ja. En stel, dat die dan aangifte zou doen!

Ilse: *(hem meetrekkend naar voordeur)* Daarom! Dus laten we ons haasten!

Frans: Edward! Zou je niet eh...

Edward: *(met knipoog)* Laat maar Frans, 't is het beste zo. *(tot Ilse)* Hij is m'n reclasseringsbegeleider. *(beiden af)*

Dorien: *(op uit links, tot Frans, die 't haar opgewonden wil vertellen)* Laat maar, ik was in de keuken en heb het gehoord. Maar wat zou hij er nu bij hebben, om dat mens zo in de maling te nemen?

Frans: Dat is toch niet meer normaal zeg! Vuilnisophaaldienst, gevangenis! Hoe kan hij 't zo verzinnen?

Dorien: Misschien wilde hij, in z'n kwaliteit van reclasseringsambtenaar, wel eens zelf in de huid van een van z'n zorgenkinderen kruipen. Maar owee, als zij 't bedrog ontdekt! *(er kraait 'n haan)*

Frans: En dan ook nog moet ontdekken, dat hij laaiend is, omdat zij hem met die woning net voor is geweest, hihhi.

Dorien: Niettemin, ik had 't toch al eens met je willen hebben over die

vriend van je. Ik bedoel, hij trekt hier zomaar met z'n hele hebben en houden bij ons in, inclusief 'n haan, vier kippen, zes konijnen en 'n hond, en sinds dat met die woning niet gelukt is, taalt hij er niet naar, iets anders te gaan zoeken.

Frans: Vergissinkje. Ik weet toevallig, dat hij 'n oud boerderijtje op 't oog heeft.

Dorien: Blij dat te horen. Weet je, ik heb niets tegen Edward. Maar ik zou ook wel eens graag met jou alleen willen zijn. Temeer, daar je er, tengevolge van die computercursussen, toch al niet zo vaak bent.

Frans: Ja ja, maar als ik er die binnenkort heb opzitten, krijg ik weer geregelde werktijden en dan trek je voorgoed bij me in. *(er is inmiddels aangebeld, Frans opent voordeur)*

Charl: *(elegant in de kleren, maar stijf)* Goedemiddag meneer. Als ik me even mag voorstellen: Charl Slakhorst, de verloofde van juffrouw Starink.

Frans: Ah, meneer Slakhorst, dan komt u binnen! *(hem 'n hand gevend)* Leuk, kennis met u te maken. Mutsaars en dit *(op Dorien doelend)* is m'n levensgezellin, mevrouw Zweers.

Dorien: Mag ik u misschien iets aanbieden?

Charl: Daar ben ik, eerlijk gezegd, inderdaad even voor langsgekomen. U zou me werkelijk 'n plezier doen met 'n glas water. De loodgieter is bij ons doende en we hebben op dit moment geen drup.

Dorien: *(af via links)* Maar zeker! Momentje.

Charl: Ik zag toevallig, dat Ilse voorheen hier was. Maar dan is ze opeens weer weggereden. Weet u soms ook waar ze naartoe is?

Frans: Eh, iets met de auto geloof ik. *(Dorien terug met 'n fles spa en 'n glas, zet glas op tafel, schenkt, zet fles ernaast)*

Charl: Aha, kijk eens aan, welbedankt. *(het glas nemend)* Maar 'n gewoon glas water was ook al goed geweest.

Frans: Zo zo, dan bent u dus onze nieuwe buurman.

Charl: Nou ja, zo helemaal fanatiek, voor de volle honderd procent, is 't nog niet. Weet u, met zo'n stap neemt men 'n hoop verplichtingen op zich, die iemand 'n leven lang kunnen blijven vervolgen, als u begrijpt wat ik bedoel. Maar eh, *(naar voordeur gaand)* in elk geval bedankt voor de spa. Ik breng 't glas later wel terug.

Dorien: Maar u mag gerust de hele fles meenemen, hoor.

Charl: Nee nee, dank u, dit is wel voldoende. *(af, maar de deur valt niet in 't slot, blijft dus aanliggen)*

Dorien: Rare kwant. Past eigenlijk helemaal niet bij haar.

Frans: Amor bewandelt soms vreemde wegen.

Dorien: (*grinnikend*) Nou ja, 't was immers nog niet zo fanatiek, zei hij... Maar zeg, zou je niet eens naar m'n fiets kunnen kijken? De ketting loopt er steeds af en ik had eigenlijk de benen nog even willen losgooien.

Frans: (*sleutel van 't bord nemend*) Tuurlijk. Moet sowieso nog de dieren voeren. Heb ik Edward beloofd, maar ondertussen glad vergeten. (*beiden af via tuindeur. Charl steekt hoofd om hoek van de voordeur, kijkt, komt dan op, voordeur blijft weer aanliggen, zet 't glas op tafel, blikt nieuwsgierig om zich heen, dan kraait de haan, hij krimpt ineen en houdt met beide handen z'n oren dicht, luistert, hoort niets meer, kijkt weer rond, gaat met vinger langs 'n randje van de kast, bekijkt de vinger, op dat moment Bea op via voordeur, met valhelm op, heeft dit laatste gezien*)

Bea: (*energiek, hem overrompelend*) En, wat doet u daar? Stof afnemen soms?

Charl: Nee nee, ik heb alleen maar... (*neemt z'n glas*) ik had vreselijke dorst.

Bea: Waarom drinkt u dan niet? (*om zich heen kijkend*) Staat de voordeur hier altijd open?

Charl: Geen idee.

Bea: Zo zo, dan is dit dus de woning van m'n neef! En u bent z'n vriend, die hier inwoont. Edward heeft me al 't een en ander over u verteld.

Charl: Dat kan eigenlijk niet, want ik ben...

Bea: (*abrupt onderbrekend*) Ja, u bent dus die computerspecialist! Weet ik! (*rondkijkend*) Was net in de buurt en toen dacht ik, moet je eens even poolshoogte nemen! Is Edward d'r niet?

Charl: Er is niemand.

Bea: Dat zie ik zelf ook. Maar ik wil weten, wanneer hij terugkomt en vóór alles, waar z'n vriendin is.

Charl: Spijt me, kan ik u echt niet helpen. Ik had alleen maar dorst en eh...

Bea: Voor de tweede maal: waarom drinkt u dan niet?

Charl: Ja ja, hebt u eigenlijk gelijk bij. (*drinkt 't glas in een teug leeg, hapt dan naar adem, vanwege de zogenaamde koolzuur*)

Bea: Bent u automobilist?

Charl: Neem me niet kwalijk, mevrouw, dit was geen alcohol.

Bea: Ik heb u gevraagd of u automobilist bent!

Charl: Zeker mevrouw.

Bea: Dan weet u toch zeker wel, dat we op dit moment te maken hebben met de paddentrek. En ik mag toch wel aannemen, dat u let op de padden, die over de rijweg lopen?

Charl: (*rillend van afschuw*) Padden?

Bea: In deze tijd van 't jaar zijn 't de bruine paddenvrouwtjes, die de mannetjes op hun rug met zich meeslepen en ze zijn zeer nuttig! Maar ik had u iets gevraagd!

Charl: *(met vies gezicht)* Ik rem altijd voor padden, mevrouw.

Bea: Dat dacht ik toch ook! Maar goed, kom ik, nu ik toch nog in de buurt ben, misschien straks nog wel eens terug, als Edward er is. En vooral z'n vriendin! Ik wil ze nu eindelijk wel eens leren kennen. Zo lelijk kan ze immers niet zijn, dat hij d'r jarenlang voor me verborgen houdt! *(af via voordeur, Charl wil haar na, bedenkt zich, komt terug, schenkt zich nog 'n glas spa, op dat moment Dorien op uit tuin)*

Charl: Neemt u me niet kwalijk, ik heb nog 'n glas spa gehaald. U had vergeten de deur te sluiten.

Dorien: U had ook de hele fles moeten meenemen.

Charl: En eh, zonet was de tante van meneer Mutsaars er. Maar die heeft me helemaal niet aan 't woord laten komen.

Dorien: Frans heeft geen tante.

Charl: Zij had 't steeds over Edward.

Dorien: Dat is z'n vriend. Die woont tijdelijk bij ons in. En 't zal "zijn" tante wel geweest zijn.

Charl: Ja ja, maar deze woning is dan toch van hem.

Dorien: Welnee, hoe komt u erbij?

Charl: Omdat z'n tante dat zei. Bovendien wilde ze ook nog z'n vriendin leren kennen.

Dorien: Dat moet 'n misverstand zijn. Had ons maar geroepen. We waren achter het huis.

Charl: Dat kon ik immers niet weten.

Dorien: Heeft ze anders nog iets gezegd?

Charl: Dat ze terugkomt. Ja, dat zei ze. Maar eh, *(af via voordeur)* dan ga ik maar weer. En bedankt nog voor de spa.

Dorien: *(deur achter 'm dichtmakend, ziet dan de fles weer)* Wat dat voor 'n kluns is! Heeft hij de fles nog niet meegenomen! *(grijpt ze, doet weer 'n pas naar de voordeur, komt dan terug, zet fles weer op de tafel)* Och, dat hij toch ook... *(naar kast, daarin iets zoekend, beetje tijd rekken, dan met 'n lap af via de tuindeur, de voordeur wordt ontsloten)*

Ilse: *(op via voordeur, samen met Edward, die de huissleutel in z'n zak steekt)* ...hopen, dat u hieruit lering hebt getrokken. Stelt u zich eens voor, dat men u gepakt had! Dan zat u nu pas goed in de nesten!

Edward: Zegt u dat wel. Maar gelukkig was u net op tijd in de buurt. En eh, mag ik u, om dit feit 'n beetje te vieren, uitnodigen voor 'n etentje vanavond?

Ilse: Maar, meneer Weegbree, dat zult u zich toch zeker niet kunnen permitteren!

Edward: Hebt u ook alweer gelijk bij. Maar dan zouden we toch wel samen iets kunnen gaan drinken, nietwaar. En eh, voor de goede orde, ik heet Edward.

Ilse: U zou er beter aan kunnen werken, uw leven weer op de rails te krijgen, ondermeer door te proberen 'n nieuwe betrekking te krijgen. Dan hoeft u geen dingen meer uit te halen, die in strijd zijn met de wet.

Edward: Hebt u iets tegen mij?

Ilse: Dan zou ik u beslist niet hebben overgehaald de auto weer terug op z'n plaats te brengen.

Edward: Aha. Wat belet ons dan, samen 'n avondje gezellig te gaan stappen?

Dorien: *(inmiddels op uit tuin, met vuile lap, wil af in links)* Ha, juffrouw Starink.

Edward: *(geërgerd)* Jij komt ook altijd op 't juiste moment!

Dorien: Neem me niet kwalijk zeg, maar ik heb net zoveel recht als jij om hier rond te lopen. Maar maak je niet ongerust, want ik ben zo weer weg. Frans heeft m'n fiets gerepareerd *(af via links, achter bühne)* en nu ga ik eerst 'n proefritje maken.

Ilse: Zo, nu moet ik gaan. *(vermanend tot Edward)* En denk eraan, wat ik u gezegd heb! *(af via voordeur)*

Edward: Maar wacht u toch even! *(teleurgesteld)* Nu is ze verdorie weg!

Dorien: *(terug van links, vrolijk)* Men zou haast kunnen gaan denken, dat je verliefd bent.

Edward: *(weg wenkend)* Ach wat! Maar luister Dorien, je moet me 'n plezier doen. Zou jij m'n auto kunnen terughalen? Hij staat in de Beukenlaan. Ik moet nu de beesten gaan voeren.

Dorien: Frans wilde dat doen, maar hij is er nog niet toe gekomen.

Edward: Zie je wel. En je vouwfiets gaat gemakkelijk in de kofferbak. *(geeft haar de autosleutel)*

Dorien: Ze gelooft nog steeds, dat je 'n autokraker bent?

Edward: Die meid is 'n juweel! Zij doet haar uiterste best, mij weer op het rechte pad te krijgen.

Dorien: Dat spelletje kun je toch niet volhouden, man. Zeker niet, als je haar iedere dag tegenkomt.

Edward: En waarom zou ik haar iedere dag moeten tegenkomen?

Dorien: Is toch logisch, nu we burens zijn.

Edward: Je bedoelt, dat zij 't is, die me die woning door m'n neus geboord heeft?

Dorien: Hou je gemak, jongen. Ze was nu eenmaal sneller dan jij. *(de haan kraait)* Hoor je? Casanova heeft honger! *(af via tuin, daarna wordt aangebeld, Edward doet open)*

Charl: *(met leeg glas)* Hallo. Ik kom eh, ik bedoel, is mevrouw Zweers er niet?

Edward: *(hem binnenlatend)* Ze is net weggereden.

Charl: Slakhorst is de naam, Charl Slakhorst. Ik help juffrouw Starink met 't verhuizen.

Edward: 'n Verhuizer in z'n zondagse kloffie?

Charl: Pardon meneer, ik ben geen verhuizer! Maar eh, u zult dan hoogstwaarschijnlijk wel de vriend van meneer Mutsaars zijn, niet-waar?

Edward: Ja, dat ben ik. Edward Weegbree. Heeft Ilse u al over mij geïnformeerd?

Charl: Ilse? U noemt mijn verloofde Ilse?

Edward: Ze is uw ver...? *(slikt eens)* Nou eh, ze heeft me zonet thuisgebracht.

Charl: *(achterdochtig)* Kende u haar dan al, voordat ze hierheen kwam?

Edward: Nee, hoezo?

Charl: Had toch kunnen zijn. Maar eh, *(op fles doelend)* zou ik misschien nog een glas water uit die fles mogen? Heb ik zo straks ook al eh...

Edward: Alstublieft, ga uw gang.

Charl: *(schenkend)* Voorheen was overigens uw tante hier en vroeg naar u.

Edward: O nee! Die heeft er nog net aan gemankeerd! *(de haan kraait weer en Charl morst van schrik 'n flinke scheut water)* Hé zeg, bent u altijd zo schrikachtig?

Charl: Ik ben allergisch voor dat soort gevogelte en al helemaal voor kraaiende hanen! Ziet u, dat is psychisch en komt vanuit de diepte mijner kindheid. Weet u, als kind heb ik eens... *(er is inmiddels aangebeld)*

Edward: *(heeft de fles gegrepen, duwt ze Charl in de hand)* Hier, neemt u de rest maar mee. *(opent voordeur)*

Ilse: *(opkomend)* Wat is dan, Charl, waar blijf je? En, heb je 't al gevraagd?

Charl: Ik ben er nog niet toe gekomen. En bovendien weet je precies, dat ik geen hoenderproducten verdraag!

Ilse: Dat is toch je reinste inbeelding! *(tot Edward)* Toen mevrouw Zweers zonet wegreed, heb ik er haar naar gevraagd, maar zij zei, dat ik me tot u moest wenden.

Edward: (*achterdochtig*) Aha. En waarover gaat 't dan?

Ilse: Over uw kippen. Maar eh, hebt u soms woorden gehad met m'n verloofde? U bent opeens zo, zo anders.

Charl: Maar nee Ilse, hoe kom je erbij? Er is geen verkeerd woord gevallen.

Edward: (*tot Ilse*) Bent u werkelijk met die verloofd?

Ilse: Ik wil niet hopen, dat u er iets op tegen hebt?

Edward: Wat wilt u van m'n kippen? Als u denkt, dat er daar een van geslacht wordt, hebt u 't grandioos mis!

Ilse: Ach wat, helemaal niet! Ik wilde alleen vragen, of we zo af en toe niet eens 'n paar verse eieren van u zouden kunnen krijgen.

Edward: Dat is tegen de wet, omdat ze niet gestempeld zijn.

Ilse: Och kom toch! Waar zou dat naar toe moeten als...

Edward: (*onderbrekend*) Naar de levensmiddelenrechtbank en van daaruit naar 't gevang.

Charl: Van 'n levensmiddelenrechtbank heb ik anders nog nooit iets gehoord.

Edward: (*grijnzend*) Dan is dit de eerste maal. (*tot Ilse*) 't Spijt me, m'n beste.

Ilse: (*af voordeur*) Charl, kom, we gaan.

Edward: (*tot Charl, die achter haar aan wil*) Moment nog. Wat wilde m'n tante eigenlijk van me? Heeft ze nog iets gezegd?

Charl: Ze wil uw vriendin leren kennen, zei ze. (*vertrouwelijk*) En onderons gezegd en gezwegen: is ze werkelijk zo lelijk?

Edward: Wie zegt dat?

Charl: (*verlegen*) Neem me niet kwalijk. (*langs Ilse*) En eh, nou ja, dan ga ik nu ook maar... Uw eh, uw tante dacht overigens, dat ik uw vriend was.

Edward: O ja? Dan zult u dat misverstand toch wel de wereld hebben uitgeholpen, neem ik aan?

Ilse: (*ongeduldig tot Charl*) Gaan we nu, of niet? Er staat nog vanalles buiten en 't ziet ernaar uit, dat 't gaat regenen.

Edward: Uw verloofde wilde net gaan, m'n beste.

Charl: (*met glas en fles af*) Ik ben al weg.

Ilse: (*tot Edward*) Noemt u me alstublieft niet steeds uw beste!

Edward: (*uitdagend*) Hebt u uw verloofde er niet over geïnformeerd, dat ik "gezetten" heb?

Ilse: Nee. Maar eh, als u wilt, zou u wel 'n paar gulden kunnen verdienen, door bij ons 'n handje mee te helpen, want Charl is bij zulke dingen absoluut onbruikbaar.

Edward: Dat kan ik me levendig voorstellen.

Ilse: Dus, u wilt me helpen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto